

Vypraveno

dne 18.5.15

PŘÍLOHA

Ministr vnitra
Milan Chovanec

MVCRP00L5N7L

Toto rozhodnutí nabylo právní moci
dne:
podpis:

V Praze dne 13. května 2015
Č.j.: MV-39550-4/VS-2015

Naturalizace v České republice (GA15-07626S)
podle zákona č. 40/1993 Sb.

prac. č.: 0583r

Rozhodnutí

Ministr vnitra příslušný podle ustanovení § 152 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, (dále jen „správní řád“), rozhodl o včasném rozkladu nezletilého žadatele, kterým je nar. 3 Hanoj - Vietnam, (dále jen „nezletilý žadatel“), zastoupeného zákonnou zástupkyní, matkou nar. , oba státní občané Vietnamu, trvale bytem v zastoupení , advokátkou se sídlem , proti rozhodnutí odboru všeobecné správy Ministerstva vnitra, (dále jen „Ministerstvo vnitra“), ze dne 8. 1. 2015, č.j.: VS-986/835.3/2-2014, jímž nebylo podle § 7 odst. 1 zákona č. 40/1993 Sb., o nabývání a pozbývání státního občanství České republiky, ve znění pozdějších předpisů, (dále jen „zákon č. 40/1993 Sb.“), vyhověno jeho žádosti o udělení státního občanství České republiky, (dále jen „žádost“), t a k t o:

Podle ustanovení § 152 odst. 5 písm. b) správního řádu se rozklad z a m í t á.

O d ů v o d n ě n í:

I.

Nezletilý žadatel, státní občan Vietnamu, zastoupený zákonnou zástupkyní, matkou, požádal dne 16. 12. 2013, se souhlasem svého otce, žijícím ve Vietnamu, prostřednictvím Úřadu městské části Praha 12 o udělení státního občanství České republiky. Rozhodnutím Ministerstva vnitra ze dne 8. 1. 2015 byla jeho žádost podle § 7 odst. 1 zákona o státním občanství zamítnuta.

V dotazníku k žádosti je uvedeno, že nezletilý žadatel se zdržuje na území České republiky od ledna roku 2004. Trvalý pobyt na území České republiky mu byl povolen ode dne 4. 3. 2004. Otec nezletilého žadatele se na území České republiky nezdržuje, matka o státní občanství České republiky nežádá. Nezletilý žadatel je žákem Základní školy, s.r.o.

II.

V průběhu správního řízení bylo zjištěno, že žadatel splňuje zákonem stanovené podmínky pro udělení státního občanství České republiky, stanovené v § 7 odst. 1 zákona č. 40/1993 Sb., resp. ty, které s ohledem na svůj věk prokazuje, tj. podmínky stanovené v § 7 odst. 1 písm. a) a e) zákona č. 40/1993 Sb. (nejméně pětiletý trvalý pobyt na území České republiky, po jehož dobu se zde převážně zdržuje, a plnění povinností vyplývajících ze zvláštních právních předpisů České republiky). Splnění podmínky stanovené v § 7 odst. 1 písm. b) zákona č. 40/1993 Sb. (propuštění ze stávajících státního svazku) se od žadatelů od 1. 1. 2014 s účinností nového zákona č. 186/2013 Sb., o státním občanství České republiky a o změně některých zákonů (zákon o státním občanství České republiky, (dále jen „zákon č. 186/2013 Sb.“), nepožaduje.

Přestože nezletilý žadatel splňuje požadované podmínky pro udělení státního občanství České republiky, dospělo Ministerstvo vnitra k závěru, že jeho žádosti nevyhoví.

Jak je uvedeno v odůvodnění zamítavého rozhodnutí, Ministerstvo vnitra v daném případě zohlednilo zejména nízký věk žadatele, kterému v době podání žádosti bylo necelých jedenáct let. Nezletilý žadatel nemá rodinné vazby na české státní občany. Matka nezletilého žadatele o státní občanství České republiky nepožádala, otec žije ve Vietnamu. Nezletilý žadatel tak nenaplnuje jeden z významných znaků integrace do české společnosti. V souladu se zásadou jednotného státního občanství rodičů a jejich nezletilých dětí Ministerstvo vnitra uzavřelo, že není v zájmu nezletilého žadatele, aby měl jiné státní občanství než jeho rodiče.

III.

Proti zamítavému rozhodnutí podala zákonná zástupkyně nezletilého žadatele prostřednictvím právní zástupkyně včasný rozklad. V rozkladu se navrhuje, aby bylo napadené rozhodnutí změněno a státní občanství České republiky bylo nezletilému žadateli uděleno. V rozkladu je vysloven nesouhlas se závěrem Ministerstva vnitra, že nezletilý žadatel není plně integrován do české společnosti, neboť oba jeho rodiče mají vietnamskou státní příslušnost a otec navíc nemá na území České republiky povolen pobyt, a že není v zájmu nezletilého žadatele, aby měl jiné státní občanství než jeho rodiče.

V rozkladu je dále uvedena námitka, že státní občanství České republiky lze podle § 13 zákona č. 186/2013 Sb. udělit, pokud je žadatel integrován do české společnosti, zejména pokud jde o integraci z hlediska rodinného, pracovního, nebo sociálního a splňuje ostatní podmínky stanovené v § 14 zákona č. 186/2013 Sb. Nezletilý žadatel v podstatě celý svůj život pobývá na území České republiky

a navštěvuje zde základní školu. Z doložené dokumentace pak dle právní zástupkyně vyplývá, že matka při výchově nezletilého žadatele velmi dbá na jeho vzdělání a výchovu a hradí mu školné na ----- Základní Škole, s.r.o. Na integraci nezletilého žadatele do společnosti nemají dle názoru právní zástupkyně vliv pouze rodiče, ale i škola, kamarádské vztahy získané ve škole, televize apod.

Dle právní zástupkyně napadené rozhodnutí nepřipustným způsobem presumuje, že je zde nezletilý žadatel uzavřen v rámci vietnamské komunity, což se nezakládá na pravdě a nevyplývá z provedených důkazů. Takový závěr správního orgánu je podle právní zástupkyně zcela nepodložený. Tzv. rodinnou integraci do české společnosti není možné posuzovat pouze s ohledem na státní příslušnost rodičů. Nezletilý žadatel žije pouze s matkou. Ta se zdržuje na území České republiky více než deset let a ona sama je již integrována do české společnosti. I zde je potřeba, jak se uvádí v rozkladu, zdůraznit roli školy a předškolních zařízení, kdy v rámci nutné spolupráce mezi rodičem, dítětem a školským zařízením dochází i v rámci rodiny k jejímu postupnému začlenění do společnosti a přejímání tzv. výchovných hodnot české společnosti. Nezletilý žadatel považuje za svůj domov Českou republiku a tím, že zde vyrůstá, si utváří stejný vztah ke kulturním hodnotám jako děti s českým státním občanstvím. Upřít mu právo na posílení jeho sounáležitosti s Českou republikou by bylo v rozporu s ideály, na kterých stojí naše společnost a v důsledku i právní řád.

Dále je v rozkladu uvedeno, že matka nezletilého má na území České republiky povolen trvalý pobyt a nebyla pravomocně odsouzena pro nedbalostní trestný čin k nepodmíněnému trestu odnětí svobody, nebo pro úmyslný trestný čin. Podniká zde více než deset let a nemá v úmyslu se vracet do Vietnamu.

IV.

O rozkladu proti rozhodnutí Ministerstva vnitra rozhoduje podle § 152 odst. 2 a 3 správního řádu ministr vnitra na základě návrhu rozkladové komise. Rozklad posoudila rozkladová komise ministra vnitra.

Podle § 89 odst. 2 správního řádu ministr vnitra přezkoumal soulad napadeného rozhodnutí a řízení, které vydání rozhodnutí předcházelo, s právními předpisy, a neshledal v postupu Ministerstva vnitra takové pochybení, které by vedlo ke změně či zrušení napadeného rozhodnutí.

Úvodem ministr vnitra upozorňuje na skutečnost, že řízení ve věci žádosti výše uvedeného nezletilého žadatele probíhalo ještě podle zákona č. 40/1993 Sb., a nikoliv podle současně platného a účinného zákona č. 186/2013 Sb., jak by se mohlo zdát s ohledem na to, že právní zástupkyně citovala obsah ustanovení § 13 a § 14 zákona č. 186/2013 Sb. Žádost byla podána před nabytím účinnosti

zákona č. 186/2013 Sb., a proto se na řízení o ní aplikovalo přechodné ustanovení § 74 tohoto zákona.

Ministr vnitra je toho názoru, že při rozhodování o žádosti nebyly překročeny meze správního uvážení a nebylo rozhodováno na základě libovůle. Ministerstvo vnitra dbalo, aby přijaté řešení odpovídalo okolnostem daného případu zjištěných řádným způsobem a zároveň dbalo, aby nevznikl neodůvodněný rozdíl při rozhodování obdobných případů a jeho rozhodnutí tak bylo předvídatelné. Rozhodnutí, které bylo v případě nezletilého žadatele přijato, je v souladu se zásadou přiměřenosti, neboť odpovídá skutečnostem zjištěným ve správním řízení ve věci udělení státního občanství České republiky a respektuje veřejný zájem. Proto Ministerstvo vnitra zjišťovalo rodinné poměry nezletilého žadatele, zda nezletilý žadatel žije ve společné domácnosti s matkou, která je, stejně jako otec nezletilého žadatele, státní občankou Vietnamu a na níž je existenčně závislý. Vzhledem k věku a úzkému vztahu k matce jsou dle názoru ministra vnitra rodinné vazby pro nezletilého žadatele určující.

Nejvyšší správní soud se k otázce zachování principu jednoty státního občanství rodiny jako jednoho z kritérií při rozhodování o udělení státního občanství České republiky vyjádřil v rozsudcích ze dne 15. 1. 2013, č.j.: 8 As 31/2012-76, a ze dne 30. 1. 2014, č.j.: 4 As 142/2013-29, v nichž judikoval, že za takové situace, kdy nezletilý žadatel vzhledem ke svému nízkému věku reálně teprve začíná navazovat hlubší vztahy k osobám stojícím mimo jeho rodinu a kdy nejbližší rodinní příbuzní nemají státní občanství České republiky, by byl udělením státního občanství České republiky nezletilému žadateli narušen princip jednoty státního občanství rodiny. Samotná skutečnost, že od necelého roku svého věku žije v České republice, že hovoří česky nebo že zde navštěvuje základní školu, je v tomto směru nedostatečná, neboť navštěvování školy a schopnost plynně hovořit česky vyplývá z plnění povinné školní docházky a z toho, že vyučovacím jazykem ve školách je v České republice český jazyk, byť nezletilý žadatel navštěvuje mezinárodní školu.

Ministr vnitra dále dodává, že zásada jednoty státního občanství rodiny nebyla v dané věci absolutizována. Pokud by skutková situace případu byla odlišná, tj. **pokud by nezletilý žadatel zde žil sám, nebyl zcela závislý na rodičích a neměl by žádné významné kontakty na ostatní členy své rodiny, nebylo by uplatnění zásady jednoty státního občanství na místě.** Odlišnému posouzení věci by nebránil ani nízký věk nezletilého žadatele, neboť takový postup by umožňovalo ustanovení § 9 odst. 3 zákona č. 40/1993 Sb. Jak je uvedeno v citovaném rozsudku, č. j. 4 As 142/2013-29, není vyloučeno, aby nezletilý žadatel získal sám české státní občanství. V takovém případě by se však muselo jednat o jiné skutkové okolnosti, než které byly zjištěny v daném případě.

Z hlediska výše uvedeného se pak jeví jednotlivé námitky v rozkladu jako nerelevantní. Naopak je třeba zhodnotit, že napadené rozhodnutí vychází z výsledků

běžné rozhodovací praxe, kdy Ministerstvo vnitra přihlíží k různým okolnostem každého jednotlivého případu. V obdobných případech postupuje obdobně. V této souvislosti ministr vnitra zdůrazňuje, že není běžnou praxí, udělit dítěti na žádost jeho rodičů samostatně české státní občanství, aniž by alespoň jeden z jeho rodičů již byl českým státním občanem anebo se jím stával současně s nezletilým žadatelem. Jednou ze stěžejních zásad, ke kterým Ministerstvo vnitra ve své dosavadní rozhodovací praxi přihlíží, je právě zásada jednotného státního občanství.

V souladu s výše uvedeným rozhodl ministr vnitra na návrh rozkladové komise o zamítnutí rozkladu.

P o u č e n í: Proti tomuto rozhodnutí se podle ustanovení § 91 odst. 1 správního řádu ve spojení s ustanovením § 152 odst. 4 správního řádu nelze odvolat.

ministr vnitra

